

forbindelse med planlægningsarbejdet, idet disse behov behandles særskilt nedenfor. Til bistand for de nævnte 6 akademiske medarbejdere vil der tillige være behov for 7 funktionærer, heraf 3 tegnere og 4 kontormedarbejdere.

3.1.4. Det økologisk-biologiske område.

Arbejdsopgavernes indhold og omfang. Det område, hvor behovet for en central ekspertise er mest udtalt, er det økologisk-biologiske. Styrelsens opgaver på dette område omfatter både forsøgs- og forskningsobjekter, udviklings- og planlægningsfunktioner, visse mere administrativt prægede funktioner samt rådgivning og vejledning.

Styrelsens opgaver i forbindelse med fredningsplanlægningen er beskrevet ovenfor. I faglig henseende er et væsentligt område heraf de økologisk-biologiske interesser, jfr. naturfredningslovens § 1. Det er i dag erkendt, at beskyttelsen af et miljø, hvori både mennesket og dyre- og plantelivet kan eksistere, forudsætter et dybtgående kendskab til de biologiske og økologiske sammenhænge.

Grundlaget for varetagelsen af de naturvidenskabelige interesser i planlægningen må være tilstedeværelsen af sagkundskab i fredningsstyrelsen på dette område. Denne sagkundskab skal dække de forskellige biologiske specialområder, og den skal råde over sådanne ressourcer, at den i rimeligt omfang kan løse det stadigt voksende antal regionale og centrale opgaver. Flertallet af disse opgaver må i dag henligge uløste.

Fredningsstyrelsen vil naturligvis fortsat i et vist omfang kunne udnytte den viden på det økologisk-biologiske område, som findes i miljøstyrelsen og i institutionerne under denne styrelse. Miljøstyrelsens arbejde på dette område er imidlertid specialiseret, og den har et andet udgangspunkt end det, der oftest vil være relevant inden for naturbeskyttelsesområdet. Miljøstyrelsens økologisk-biologiske ekspertise koncentrerer sig særlig om spørgsmålet om stoffernes kredsløb og skadevirkninger i naturen. Det drejer sig f. eks. om spørgsmål som stoffernes giftighed og nedbrydelighed, metaller og kemiske forbindelsers vandring i fødekæderne og ophobning i organismene, således at man herudfra kan vurdere virkningerne af spildevandsudledning, luftforurening, deponering af giftigt affald etc.

Som det vil fremgå nedenfor, skal den økologisk-biologiske ekspertise, som fredningsstyrelsen vil have behov for, dække et bredt spektrum af sagkundskab, som vil strække sig fra viden om en række biologiske specialområder til et dybtgående

kendskab til biologiske og økologiske sammenhænge, herunder f. eks. om karakter og omfang af de påvirkninger, som de mange forskellige former for menneskeskabte indgreb og forstyrrelser udøver på natur, dyre- og planteliv, om virkningerne af klimaændringer, om de mangeartede problemer i forbindelse med beskyttelsen og plejen af forskellige typer af naturlokaliteter m. v.

Blandt fredningsstyrelsens opgaver på dette område kan nævnes undersøgelsen af forskellige områdetypers bæreevne, d.v.s. af mulighederne for forskellig udnyttelse, herunder specielt rekreativ udnyttelse af et område, uden at der ved slid eller på anden måde sker skade på naturen. Der er ofte en ganske fin balance mellem, hvad et givet område kan tåle og ikke tåle, og der er talrige eksempler på, at en for intensiv udnyttelse har gjort uoprettelig skade på et værdifuldt naturområde.

Som et led i etableringen af den fornødne grundviden på bl. a. det biologiske område er der oprettet en række naturvidenskabelige reserver. Disse områder tjener som en slags biologiske kontrolområder, hvor miljøudviklingen følges systematisk bl. a. gennem fugletællinger. Der er et stort behov for en udbygning af denne virksomhed, således at en mere solid viden om vor flora og fauna og om konsekvenserne af de mange indgreb, der berører den økologisk-biologiske udvikling, bygges op.

Fredningsstyrelsen må holde en tæt kontakt til den undersøgelses- og forskningsvirksomhed på det biologisk-økologiske område, som finder sted bl. a. på andre institutioner under miljøministeriet, som f. eks. miljøstyrelsens forskvandslaboratorium, samt på universiteterne. Ud over at trække på denne viden, må styrelsen påvirke valget af forskningsemner og selv igangsætte forskningsprojekter, således at der sættes ind på de punkter, hvor behovet for ny viden er størst i det løbende arbejde med naturbeskyttelsen.

Styrelsens muligheder for i en vis udstrækning at styre forsøgs- og forskningsvirksomheden på dette område afhænger ikke blot af de personalemæssige ressourcer, men også af størrelsen af styrelsens undersøgelsesbevillinger, der i dag er beskedne. Bevillingerne til undersøgelser, forsøgs- og forskningsvirksomhed bør gradvis gennem perioden frem til 1981 forøges til 1 mill. kr.

Til disse mere generelle opgaver på det økologisk-biologiske område kommer en række konkrete beføjelser og opgaver. Efter forslaget § 43, stk. 4, skal miljøministeren således foretage en afgrænsning af de vådområder, der foreslås inddraget under beskyttelsen efter § 43 og en vurdering af